

sigter man altsaa netop til det samme som jeg, ikke til Nutiden, hvor der efter min Mening er sket betydningsfulde Forandringer til det bedre, men netop til den korte Periode lige efter Lovens Vedtagelse, da den nye Aand skulde have vist sig netop ved Besættelsen af forskellige Poster. Udvalget søger da ogsaa at undskylde det ved at fremdrage de Momenter, der kan indeholde en Undskyldning derfor, idet der skrives: „Udvalget ser vel, at Ministeriet har haft store Vanskeligheder at overvinde ved Overgangen til den nye Epoke, og at den hurtige Antagelse af et saa talrigt Personale har vanskeliggjort Gennemførelsen af nævnte Grundprincip. Udvalget maa imidlertid betone Nødvendigheden af, at Ministeriet i Fremtiden i fuldeste Omfang tager Hensyn til denne fra alle Sider tiltraadte Grundopfattelse, som fik et saa fulgyldigt Udtryk i Kommissionsbetænkningen af 1921“. Ja, den Gang disse Besættelser skulde foregaa, var der kun een Besættelse, som var i fuldkommen Overensstemmelse med den nye Aand, og det var, den Gang et Medlem af dette høje Ting, som var saa højt skattet og nød almindelig Agtelse, nemlig Nørgaard, blev Gesandt i Prag. Og skønt det var en Mand af en, for at bruge et berømt Udtryk, fra Karriøren forskellig Type, kan man ikke nægte, at det faldt i hans Lod at gennemføre særdeles meget, saa han netop blev Paradigma for, hvorledes man tænkte sig og ønskede, en Gesandt skulde være. Nu er det fuldstændig rigtigt, hvad der er sagt, at han havde Medvind, men det er ikke alle Mennesker, som har Medvind, der kommer ud at sejle, saa længe Medvinden er der. Man kan ikke laste hans Efterfølger for, at han har udrettet saa meget mindre, for han havde Modvind, men det at have Medvind skal ogsaa udnyttes, saa den bliver til Medbør for egen Sejlads.

Nu har den højtærede Minister med Rette fremhævet, at selve Navnet paa de to Afdelinger ligesom peger i den rigtige Retning, er en Indskærping af de Ord, som jeg har oplæst af Folketingets enstemmig vedtagne Udvalgsbetænkning. Men naturligvis, Navnet gør det visselig ikke alene, det kommer fremdeles stadig an paa Personen, paa Villigheden, den fuldkomne loyale Villighed til at lade den nye Aand indtræde i Udenrigsstyret, og jeg vil gerne for mit Vedkommende have Lov til at sige, at jeg og mange med mig i saa Henseende ser en Garanti i, at Ministeriet nu er under den Ledelse, det er. Den nuværende Udenrigsminister er netop

af den rette Type, som selv har været ude, som selv fra Genève og paa anden Maade kender Folkeforbundet, som har haft Lejlighed til at danne sig en Mening om og Bedømmelse af ledende Personer i Europa, en Mand der, saaledes som hans Tale viste, er brændende overbevist om det rigtige, det nødvendige i, at Handelspolitikken nu omsider kommer til at sejre helt og fuldstændigt i Udenrigsministeriets Færd og Væsen, og derfor mener jeg, at vi saa meget bedre kan vedtage den nye Ordning, idet vi altsaa trygt vil kunne lægge den i den nuværende Udenrigsministers loyale Hænder.

Veistrup: Jeg skal fremsætte et Par Bemærkninger om det Lovforslag, som foreligger, og som vi for vort Vedkommende agter at slutte os til. Jeg lagde jo Mærke til, at den Tale, som den højtærede Udenrigsminister holdt, ikke just var fyldt af Begejstring, og det forstaar jeg meget vel. Det maa aldrig være behageligt for en Administrationschef at skulle foreslaa Indskrænkninger.

Der var tidligere ikke ret mange, som interesserede sig for Udenrigsministeriets Forhold; man havde en Følelse af, at Udenrigsministeriet var saadan en fjern Administrationsgren, som næsten ikke kom Befolkningen ved, kun faa havde Forstaaelsen af, hvad Udenrigsministeriets Virksomhed gik ud paa, ud over dette, at det skulde repræsentere os ved et og andet Hof, og at der derfor skulde være saa fine Mennesker deri, at almindelige Mennesker pænt havde at holde sig paa Afstand. Efterhaanden som Samkvemmet mellem Nationerne udviklede sig baade i kommerciel og politisk Henseende, udvikledes imidlertid ogsaa Forstaaelsen af det Arbejde, som udføres i Udenrigsministeriet, men selv om der nu er en hel Del flere Mennesker, der forstaar dette, maa Udenrigsministeriet dog tage Vilkaarene, som de byder sig for det danske Samfund for Øjeblikket, og gaa med til en Nedskaering; det kan ikke sidde det Krav om Nedskaering overhørigt, som er fremkommet fra adskillige Sider, ikke mindst fra det Ministerium, hvoraf den højtærede Udenrigsminister er Medlem.

Der er fra flere Sider talt om Loven af 1921, og det er rigtigt nok, som det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, sagde, at der i sin Tid var stærk Tvivl om, hvorvidt det var rigtigt at gaa til en saa stærk Udvidelse som den, der fandt Sted i 1921. Udviklingen har givet Skeptikerne Ret, thi de Rammer, der blev lagt for Uden-